

Senders de gran recorregut

L'excursionisme és una afició molt arrelada al nostre país, a Catalunya els catalans/es sempre hem estat un poble indòmit i explorador que ens ha agradat conèixer la nostra terra pam a pam, i mai més ben dit com tracta l'objecte d'aquest reportatge, pas a pas. La Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya ha organitzat dintre d'un Conveni Internacional de rutes europees, una xarxa de senders de gran recorregut. D'aquesta manera es pot anar per fer un recorregut per les comarques catalanes sense haver pas de travessar cap ciutat, sinó només a través de camins rurals.

Segons aquest Conveni Internacional hom pot passejar per tot Europa des d'Escandinàvia fins a Àustria utilitzant aquestes Grans Rutes (GR), sense passar per localitats molt poblades ni carreteres, només passejant per la muntanya. Seguint l'exemple europeu, la nostra Federació d'Entitats Excursionistes ha aplicat aquest mètode aquí, així s'han proposat senyalitzar una sèrie de grans rutes i mantenir-les en condicions. A les distintes ciutats catalanes hi ha uns responsables locals, membres dels clubs, excursionistes que són els encarregats de tenir cura i en bones condicions un tram determinat. Fins ara s'ha publicat més de sis llibrets explicatius amb diferents senders que contenen l'eslògan «Un jorn de senders, una setmana de salut!».

Els codis

Les diverses senyals tenen un codi establert que es fan pintant amb colors diferents i amb signes aritmètics com ratlles, creus, etc. que tenen els seus significats. Així el comitè català de senders

de gran recorregut ha creat unes senyals que per exemple volen dir: dues ratlles horitzontals de color blanc i vermell una damunt de l'altre vol dir continuïtat normal de sender. Una creu normal amb una ratlleta de color blanc i l'altra vermella vol dir que es segueix una direcció errònia. També existeixen símbols convencionals, que a través de dibuixos esquemàtics indiquen on hi ha tel·lèfons, albergs, metges, farmàcies, monuments, fonts d'aigua, etc., així per exemple una estrella vol dir l'existència d'una curiositat natural.

Una persona que ha seguit un d'aquests itineraris per Catalunya ha declarat a «L'Actualitat»: «Els paisatges són triats perquè són molt bonics, sigui pels monuments o la vegetació, i els rius. Els camins no són costeruts, són antics camins de carro i planers dintre del possible. Per les meves experiències viscudes, pots fer hores seguides de camí sense trobar una sola persona». Segons la mateixa persona que recentment ha estat a Suïssa: «En aquest país els pobles estan plens de

camins senyalitzats, sense que et puguis perdre a l'hivern esquiant o a l'estiu caminant. L'itinerari que passa més a la vora de Granollers, és un que venint des de La Jonquera, passa per Besalú, per Rupit i a la nostra comarca passa per Aiguafreda, Sant Feliu de Codines, Monistrol i fins a Montserrat. Val a dir que totes les rutes catalanes acaben el seu recorregut a Montserrat, hom suposa que serà amb l'ànim de catalanitzar la dita que va popularitzar Josep Ma. de Segarra en el seu «Poema de Nadal»: «Tots els camins van a Roma». Bromes apart, és una bona idea fer del monestir montserratenc l'acabament o l'inici segons com es vulgui fer d'aquests itineraris, donat que tots els catalans coneixen la seva ubicació, tenint en compte les connotacions religioses i culturals que Montserrat comporta per una part dels catalans.

De Barcelona a Montserrat

D'aquesta manera, un dels recorreguts més cone-

guts i trepitjats és el que va de Barcelona al Monestir de Montserrat. Aquest es divideix en quatre grans trams: 1.- L'Hospital Psiquiàtric-Riera de Sant Cugat. 2.- Riera de Sant Cugat-Les Fonts de Terrassa. 3.- Les Fonts de Terrassa-Riera de Gaià i 4.- Riera de Gaià-Montserrat. A cadascun d'aquests sectors hi ha uns responsables, als quals els caminants es poden adreçar en cas d'alguna necessitat important o problema. També al llarg de tot el camí existeix una relació d'hotels i allotjament, com botigues i mercats diversos. Així en els llibrets explicatius hi ha una acurada explicació dels ets i els uts, de per on s'ha de caminar, per quins carrers d'un poble cal anar i en quines direccions cal caminar, si a l'oest, est, nord, sud, etcètera. En el camí d'anada a Montserrat sortint des de la capital catalana, es surt des del camí antic de Valldaura, davant de l'Hospital Municipal Psiquiàtric, cota 160 i es puja en direcció Oest. El total de quilòmetres fins a la seu religiosa són 50,147. Els seus quilòmetres finals són: Km. 48.806. «Tro-

bem el camí de la Santa Cova, que queda uns 100 metres a la nostra esquerra, el seguim cap a la dreta. Km. 49,516. Fem cap a l'esplanada de l'Estació baixa del funicular de la Santa Cova. Km. 50,147. Pugem fins a l'estació de l'aeri i un tros més amunt arribem a l'entrada del Monestir de Montserrat». Els punts més significatius d'aquesta excursió són: «Camí Antic de Valldaura, Can Borrell, Monestir de Sant Cugat i la localitat de Sant Cugat, Pont de la via dels FF.CC. de la RENFE, Pont de l'Autopista, Pont de la via dels FF.CC. de Catalunya, Baixador de St. Joan dels FF.CC. de Catalunya. Plaça de la Verge de Montserrat de Bellaterra, carretera de Sabadell-Rubi, carretera de Terrassa-Rubi, riera de les Arenes, les Fonts de Terrassa i estació dels FF.CC. de Catalunya. Carretera Terrassa-Martorell, Turó de Montagut, Riera de Gaià, Ullastrell, aiguabarreig de les dues rieres i riera de St. Jaume. Olesa de Montserrat, estació Olesa dels FF.CC. catalans i riu Llobregat. Ermita de Sta. Margarida de Cairat, carretera de Collbató-Aeri, Santa Cova i Montserrat. Val a dir, que la utilització del transport ferroviari és opcional, però en tot cas s'indica per si algú ho calgués, a més també en alguns casos, també s'indiquen els autobusos».

Carme SERRADELL

La * * *
Vallesana®
PATATAS FRITAS